

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 139/2004
af 20. januar 2004
om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser
(»EF-fusionsforordningen«)
(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 83 og 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ⁽⁴⁾ er blevet væsentligt ændret. Da der nu skal foretages flere ændringer, bør der af klarhedshensyn foretages en omarbejdning af forordningen.
- (2) For at virkeliggøre målene i traktaten skal Fællesskabet i henhold til artikel 3, stk. 1, litra g), gennemføre en ordning, der sikrer, at konkurrencen i det indre marked ikke fordrejes. Traktatens artikel 4, stk. 1, fastsætter, at medlemsstaternes og Fællesskabets virke skal udføres i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence. Disse principper er af væsentlig betydning for videreudviklingen af det indre marked.
- (3) Fuldførelsen af det indre marked og den økonomiske og monetære union samt udvidelsen af Den Europæiske Union og mindskelsen af de internationale barrierer for handel og investeringer vil fortsat resultere i omfattende reorganiseringer i erhvervslivet, navnlig i form af fusioner og virksomhedsovertagelser.

(4) Sådanne reorganiseringer må hilses velkommen i det omfang, hvor de tilgodeser behovet for en dynamisk konkurrence og er egnet til at forøge den europæiske industris konkurrenceevne, forbedre vækstbetingelserne og højne levestandarden i Fællesskabet.

(5) Det bør imidlertid sikres, at strukturændringerne ikke på længere sigt skader konkurrencen. Fællesskabsretten bør derfor indeholde bestemmelser vedrørende de fusioner, der vil kunne hæmme den effektive konkurrence på det fælles marked eller en væsentlig del heraf betydeligt.

(6) Der er derfor behov for en særlig retsakt, der kan muliggøre en effektiv kontrol med alle fusioner på grundlag af deres indvirkning på konkurrencestrukturen i Fællesskabet, og som skal være den eneste retsakt, der finder anvendelse på sådanne fusioner. Forordning (EØF) nr. 4064/89 har gjort det muligt at udvikle en fællesskabspolitik på dette område. På baggrund af de hidtidige erfaringer bør denne forordning imidlertid nu omarbejdes til et sæt regler, der kan imødegå de udfordringer, som et mere integreret marked og den fremtidige udvidelse af Den Europæiske Union indebærer. I overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincipperne i traktatens artikel 5 indeholder denne forordning kun det mindstemål af bestemmelser, der er nødvendige for at nå målet, som er at sikre, at konkurrencen inden for det indre marked ikke fordrejes, i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence.

(7) Artikel 81 og 82 er ikke tilstrækkelige til at kontrollere alle de transaktioner, der kan vise sig at være uforenelige med den i traktaten omhandlede ordning med ufordrejet konkurrence. Denne forordning bør derfor ikke alene baseres på traktatens artikel 83, men i særdeleshed også på artikel 308, som åbner mulighed for, at Fællesskabet tillægges de yderligere beføjelser, der er nødvendige for, at det kan virkeliggøre sine mål, og også beføjelser med hensyn til fusioner på markederne for landbrugsprodukter opført i bilag I til traktaten.

⁽¹⁾ EFT C 20 af 28.1.2003, s. 4.

⁽²⁾ Udtalelse af 9.10.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Udtalelse af 24.10.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtiget i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 (EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1). Berigtiget i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

- (8) De bestemmelser, der skal fastsættes i denne forordning, bør gælde for væsentlige strukturændringer, hvis virkninger for markedet går ud over en enkelt medlemsstats grænser. Sådanne fusioner bør som hovedregel udelukkende behandles på fællesskabsplan, inden for rammerne af et system med kun én kontrolinstans og i overensstemmelse med nærhedsprincippet. De fusioner, der ikke er omfattet af denne forordning, henhører i princippet under medlemsstaternes kompetence.
- (9) Denne forordnings anvendelsesområde bør defineres på grundlag af den geografiske udstrækning af de berørte virksomheders aktiviteter og afgrænses ved kvantitative tærskelværdier, således at forordningen kommer til at omfatte fusioner af fællesskabsdimension. Kommissionen bør aflægge rapport til Rådet om anvendelsen af de gældende tærskler og kriterier, således at Rådet i overensstemmelse med traktatens artikel 202 med jævne mellemrum kan tage dem såvel som reglerne for henvisning af en fusion før anmeldelsen op til fornyet overvejelse i lyset af de indhøstede erfaringer. Dette forudsætter, at medlemsstaterne indsender statistiske oplysninger til Kommissionen med henblik på dennes udarbejdelse af disse rapporter og eventuelle forslag om ændringer. Kommissionens rapporter og forslag bør baseres på relevante oplysninger, som medlemsstaterne indsender med regelmæssige mellemrum.
- (10) Der må anses at foreligge en fusion med fællesskabsdimension, når alle de deltagende virksomheders samlede omsætning overstiger bestemte tærskler. Dette er tilfældet, uanset om de deltagende virksomheder har hjemsted eller hovedforretningsområde inden for Fællesskabet eller ej, så længe de udøver væsentlige aktiviteter der.
- (11) Reglerne for Kommissionens henvisning af en fusion til medlemsstaterne og for medlemsstaternes henvisning af en fusion til Kommissionen bør fungere som en effektiv korrigerende mekanisme i lyset af nærhedsprincippet. Disse regler tager sigte på at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af medlemsstaternes interesser på konkurrenceområdet og samtidig tilgodese behovet for retssikkerhed og princippet om, at fusioner med fællesskabsdimension kun er underlagt én kontrolinstans.
- (12) Fusioner vil kunne opfylde betingelserne for at skulle behandles inden for rammerne af flere nationale fusionskontrollsystemer, hvis de ikke når op på de i denne forordning fastsatte omsætningstærskler. Parallelle anmeldelser af samme transaktion til flere nationale myndigheder fører til øget retlig usikkerhed og til øget besvær og øgede omkostninger for virksomhederne og kan resultere i indbyrdes modstridende afgørelser. Ordningen for medlemsstaternes henvisning af fusioner til Kommissionen bør derfor forbedres og videreudvikles.
- (13) Kommissionen bør holde sig i snæver og stadig forbindelse med medlemsstaternes kompetente myndigheder, fra hvilke den modtager bemærkninger og indhenter oplysninger.
- (14) Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder skal sammen danne et netværk af offentlige myndigheder, der udøver deres respektive kompetence i nært samarbejde, under anvendelse af effektive ordninger for informationsudveksling og konsultation, med det formål at sikre, at en sag behandles af den myndighed, der er bedst egnet i lyset af nærhedsprincippet, og for i videst mulige omfang at undgå parallelle anmeldelser af en og samme fusion. Henvisninger af fusioner fra Kommissionen til medlemsstaterne og fra medlemsstaterne til Kommissionen bør ske på en effektiv måde, således at situationer, hvor en fusion henvises både før og efter anmeldelsen, i videst muligt omfang undgås.
- (15) Kommissionen bør kunne henvise en anmeldt fusion med en fællesskabsdimension til en medlemsstat, når der er fare for, at fusionen vil påvirke konkurrencen betydeligt på et marked i den pågældende medlemsstat, der i enhver henseende fremstår som et særskilt marked. Påvirker fusionen konkurrencen på et sådant marked, som ikke udgør en væsentlig del af fællesmarkedet, bør Kommissionen have pligt til efter anmodning at henvise hele sagen eller en del af den til den pågældende medlemsstat. En medlemsstat bør kunne henvise en fusion til Kommissionen, når fusionen ikke har fællesskabsdimension, men påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, og der er fare for, at den vil påvirke konkurrencen betydeligt på den pågældende medlemsstats område. Andre medlemsstater, som ligeledes har kompetence til at efterprøve fusionen, bør kunne slutte sig til anmodningen. For at sikre systemets effektivitet og forudsigelighed bør de nationale tidsfrister i et sådant tilfælde suspenderes, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt sagen henvises. Kommissionen bør have beføjelse til at behandle og tage stilling til en fusion på en anmodende medlemsstats eller anmodende medlemsstaters vegne.
- (16) For yderligere at øge effektiviteten i fusionskontrollsystemet inden for Fællesskabet bør de deltagende virksomheder gives mulighed for at anmode om, at en fusion henvises til eller fra Kommissionen, før den anmeldes. I sådanne tilfælde bør Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder inden for korte, klart fastsatte tidsfrister træffe afgørelse om, hvorvidt der skal foretages en henvisning af fusionen til eller fra Kommissionen, med henblik på at sikre systemets effektivitet. Kommissionen bør efter anmodning fra de deltagende virksomheder kunne henvise en fusion med en fællesskabsdimension til en medlemsstat, når fusionen vil kunne påvirke konkurrencen betydeligt på et marked i den pågældende medlemsstat, der i enhver henseende fremstår som et særskilt marked. De deltagende virksomheder bør dog ikke have pligt til at bevise, at fusionen vil have skadelige virkninger for konkurrencen. En fusion bør ikke henvises fra Kommissionen til en medlemsstat, der har tilkendegivet, at den ikke indvilliger heri. Inden fusionen anmeldes til de nationale myndigheder, bør de deltagende virksomheder endvidere kunne anmode om, at en fusion, der ikke har fællesskabsdimension, og som vil kunne efterprøves i henhold til den

nationale konkurrencelovgivning i mindst tre medlemsstater, henvises til Kommissionen. Sådanne anmodninger om henvisning af en fusion til Kommissionen, før den anmeldes, vil være særlig relevante i tilfælde, hvor fusionen vil påvirke konkurrencen ud over en enkelt medlemsstats område. Hvis en fusion, der kan efterprøves i henhold til konkurrencelovgivningen i tre eller flere medlemsstater, henvises til Kommissionen, før den anmeldes i en medlemsstat, og ingen af de medlemsstater, der har kompetence til at efterprøve sagen, modsætter sig det, får Kommissionen enekompetence til at efterprøve fusionen, og en sådan fusion anses at have fællesskabsdimension. En fusion bør dog ikke henvises fra medlemsstaterne til Kommissionen, før den anmeldes, hvis mindst en af de medlemsstater, der har kompetence til at efterprøve sagen, har modsat sig det.

(17) Anvendelsen af denne forordning bør alene henhøre under Kommissionens kompetence, med forbehold af EF-Domstolens prøvelsesret.

(18) Medlemsstaterne må ikke anvende deres nationale konkurrencelovgivning på fusioner med fællesskabsdimension, medmindre dette er fastsat i denne forordning. Såfremt Kommissionen undlader at gribe ind, bør de nationale myndigheders relevante beføjelser begrænses til de tilfælde, hvor der er fare for, at den effektive konkurrence vil blive væsentlig hæmmet på en medlemsstats område, og hvor denne medlemsstats konkurrenceinteresser ikke kan beskyttes tilstrækkeligt på anden måde end ved denne forordning. De berørte medlemsstater skal handle hurtigt i sådanne tilfælde. På grund af forskelle i national lovgivning kan der ikke i denne forordning fastsættes en enkelt frist for vedtagelse af endelige afgørelser efter national ret.

(19) Endvidere griber eneanvendelsen af denne forordning på fusioner med fællesskabsdimension ikke ind i traktatens artikel 296 og er ikke til hinder for, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at beskytte andre legitime interesser end dem, der er omhandlet i denne forordning, når disse foranstaltninger er forenelige med de generelle principper og øvrige bestemmelser i fællesskabsretten.

(20) Det er hensigtsmæssigt at definere fusionsbegrebet på en sådan måde, at det omfatter transaktioner, der medfører en varig ændring i de deltagende virksomheders kontrolforhold og dermed i markedets strukturer. Denne forordnings anvendelsesområde bør derfor omfatte alle joint ventures, der på et varigt grundlag varetager en selvstændig erhvervsvirksomheds samtlige funktioner. Endvidere bør transaktioner, der er nært knyttet til hinanden, fordi de er sammenkædet ved en betingelse eller har

form af en serie værdipapirhandeler, som finder sted inden for en rimelig kort periode, behandles som én og samme fusion.

(21) Denne forordning bør ligeledes finde anvendelse, når de deltagende virksomheder accepterer begrænsninger, der er direkte knyttet til og nødvendige for gennemførelsen af fusionen. Kommissionens beslutninger om, at en fusion er forenelig med fællesmarkedet i henhold til denne forordning, bør automatisk omfatte sådanne begrænsninger, uden at Kommissionen skal vurdere disse begrænsninger i de enkelte tilfælde. Efter anmodning fra de deltagende virksomheder bør Kommissionen dog i sager, som indeholder nye eller uløste spørgsmål, der giver anledning til reel usikkerhed, udtrykkeligt vurdere, hvorvidt eventuelle begrænsninger er direkte knyttet til og nødvendige for gennemførelsen af fusionen. En sag indeholder nye eller uløste spørgsmål, der giver anledning til reel usikkerhed, hvis spørgsmålet ikke er omfattet af den relevante gældende meddelelse fra Kommissionen eller en offentliggjort afgørelse truffet af Kommissionen.

(22) De ordninger, der indføres for kontrollen med fusioner, bør, medmindre andet gælder i henhold til traktatens artikel 86, stk. 2, overholde princippet om ligebehandling mellem den offentlige og den private sektor. Ved beregning af omsætningen i en virksomhed i den offentlige sektor, der deltager i en fusion, skal der derfor tages hensyn til de virksomheder, der tilsammen udgør en økonomisk enhed med selvstændig beslutningsbeføjelse, uanset deres ejerforhold eller de administrative tilsynsregler, der gælder for dem.

(23) Om fusioner af fællesskabsdimension er forenelige med fællesmarkedet eller ej, må fastslås ud fra hensynet til nødvendigheden af at bevare og udvikle en effektiv konkurrence på fællesmarkedet. I forbindelse hermed skal de overordnede rammer, inden for hvilke Kommissionen foretager sin vurdering, være virkeliggørelsen af de grundlæggende mål, der er fastsat i artikel 2 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union.

(24) For at sikre en ufordrejet konkurrence på fællesmarkedet og for at fremme en politik, der er i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence, bør denne forordning muliggøre en effektiv kontrol med alle fusioner på grundlag af deres virkninger for konkurrencen i Fællesskabet. Derfor fastslog forordning (EØF) nr. 4064/89 princippet om, at en fusion med fællesskabsdimension, som skaber eller styrker en dominerende stilling, der bevirker, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt i fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, bør erklæres uforenelig med fællesmarkedet.

- (25) De virkninger, som fusioner på markeder med oligopolistiske strukturer kan have, gør det særlig nødvendigt at bevare en effektiv konkurrence på sådanne markeder. Mange oligopolistiske markeder udviser en sund grad af konkurrence. Under visse omstændigheder kan fusioner, der indebærer eliminering af et betydeligt konkurrencepres, som bestod mellem fusionsparterne, såvel som en svækkelse af det konkurrencepres, der hviler på de resterende konkurrenter, også selv om der ikke hersker nogen sandsynlighed for samordning mellem medlemmerne af oligopolet, imidlertid bevirke, at konkurrencen hæmmes betydeligt. Fællesskabets retter har dog ikke til dato udtrykkeligt fortolket forordning (EØF) nr. 4064/89 således, at den skulle kræve, at fusioner, der giver anledning til sådanne ikke-samordnede virkninger, skal erklæres uforenelige med fællesmarkedet. Derfor bør det af hensyn til retssikkerheden tydeliggøres, at denne forordning giver mulighed for effektiv kontrol med sådanne fusioner, idet den indfører princippet om, at alle fusioner, der hæmmer den effektive konkurrence inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf betydeligt, bør erklæres uforenelige med fællesmarkedet. Begrebet »hæmme den effektive konkurrence betydeligt« i artikel 2, stk. 2 og 3, bør fortolkes således, at det ud over begrebet »dominerende stilling« kun omfatter de konkurrencebegrænsende virkninger af en fusion, der følger af den ikke-samordnede adfærd, der udvises af virksomheder, som ikke ville have en dominerende stilling på det pågældende marked.
- (26) At den effektive konkurrence normalt hæmmes betydeligt som følge af skabelse eller styrkelse af en dominerende stilling, og med henblik på at fastholde de retningslinjer, der kan udledes af tidligere domme afsagt af de europæiske retter og Kommissionens afgørelser i henhold til forordning nr. 4064/89, samtidig med at der opretholdes en sammenhæng med de standarder vedrørende skade af konkurrencen, som har været anvendt af Kommissionen og Fællesskabets retter med hensyn til fusioners forenelighed med fællesmarkedet, bør denne forordning følgelig fastslå princippet om, at en fusion med fællesskabsdimension, som hæmmer den effektive konkurrence betydeligt inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, navnlig som følge af skabelsen eller styrkelsen af en dominerende stilling, skal erklæres uforenelig med fællesmarkedet.
- (27) Desuden bør kriterierne i traktatens artikel 81, stk. 1 og 3, anvendes på joint ventures, der i enhver henseende fungerer som selvstændige økonomiske enheder på et varigt grundlag, i det omfang, hvor etableringen af dem resulterer i en mærkbar begrænsning af konkurrencen mellem fortsat uafhængige virksomheder.
- (28) Til belysning og klarlæggelse af Kommissionens vurdering af fusioner efter denne forordning bør Kommissionen udsende retningslinjer, der kan udgøre et sundt økonomisk grundlag for at vurdere fusioner med det formål at afklare, om de vil kunne erklæres forenelige med fællesmarkedet eller ej.
- (29) For at afgøre, hvilke virkninger en fusion vil få på fællesmarkedet, bør der tages hensyn til enhver begrundet og sandsynlig effektivitetsgevinst, som de deltagende virksomheder kan påvise. Det er muligt, at de effektivitetsgevinster, der opnås som følge af en fusion, udgligner de virkninger for konkurrencen og specielt den potentielle skade for forbrugerne, som ellers ville optræde, og at fusionen derfor ikke hæmmer den effektive konkurrence betydeligt inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, navnlig som følge af skabelsen eller styrkelsen af en dominerende stilling. Kommissionen bør offentliggøre retningslinjer for, hvornår den kan tage effektivitetsgevinster i betragtning i forbindelse med vurderingen af fusioner.
- (30) Når de deltagende virksomheder ændrer en anmeldt fusion, i særdeleshed ved at afgive tilsagn med det formål at gøre fusionen forenelig med fællesmarkedet, bør Kommissionen kunne erklære den således ændrede fusion forenelig med fællesmarkedet. Sådanne tilsagn bør være afpasset efter konkurrenceproblemet og eliminere det i fuldt omfang. Der bør også kunne accepteres tilsagn før procedurens indledning, når konkurrenceproblemet er klart identificerbart og uden vanskelighed kan løses. Det bør udtrykkeligt fastsættes, at Kommissionen kan knytte betingelser og påbud til sin beslutning med henblik på at sikre, at de deltagende virksomheder opfylder deres tilsagn rettidigt og effektivt, således at fusionen bringes i overensstemmelse med fællesmarkedet. Der bør desuden skabes sikkerhed for gennemsigtighed og effektiv høring af medlemsstaterne samt interesserede tredjeparter under hele sagsforløbet.
- (31) Kommissionen bør råde over de midler, der er nødvendige for at sikre, at disse tilsagn opfyldes, og for at kunne skride ind, når de ikke opfyldes. Hvis et påbud, der er pålagt ved en beslutning om, at en fusion er forenelig med fællesmarkedet, ikke efterkommes, opstår den situation, der gør fusionen forenelig med fællesmarkedet, ikke, og Kommissionen godkender derfor ikke den gennemførte fusion. Hvis fusionen gennemføres, skal den derfor behandles på samme måde som en ikke-anmeldt fusion, der er blevet gennemført uden godkendelse. Hvis Kommissionen allerede har fastslået, at fusionen, hvis det pågældende påbud ikke efterkommes, er uforenelig med fællesmarkedet, bør den have beføjelse til direkte at beordre fusionen opløst, således at den situation, der bestod forud for fusionens gennemførelse, genoprettes. Hvis et påbud, der er pålagt ved beslutningen om, at fusionen er forenelig med fællesmarkedet, ikke efterkommes, bør Kommissionen kunne tilbagekalde sin beslutning. Kommissionen bør endvidere kunne iværksætte passende økonomiske sanktioner, hvis betingelser eller påbud ikke efterkommes.

- (32) Fusioner, der på grund af de deltagende virksomheders begrænsede markedsandele ikke kan antages at hæmme den effektive konkurrence, kan anses for at være forenelige med det fælles marked. Med forbehold af traktatens artikel 81 og 82 kan der især foreligge indicium herfor, når de deltagende virksomheders markedsandel ikke overstiger 25 % inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf.
- (33) Det bør pålægges Kommissionen at træffe alle de nødvendige beslutninger for at fastslå, hvorvidt fusioner med fællesskabsdimension er forenelige med fællesmarkedet, samt beslutninger, der har til formål at genoprette den situation, der bestod før gennemførelsen af en fusion, der er erklæret uforenelig med fællesmarkedet.
- (34) For at sikre en effektiv kontrol bør virksomhederne have pligt til at indgive forudgående anmeldelse af fusioner med fællesskabsdimension, når der foreligger en aftale, offentliggørelse af et overtagelsestilbud eller erhvervelse af en kontrolgivende andel. Det bør også være muligt at indgive anmeldelse, når de deltagende virksomheder over for Kommissionen godtgør, at de agter at indgå en aftale om en planlagt fusion, og tilkendegiver over for Kommissionen, at deres plan om den påtænkte fusion er tilstrækkelig konkret, f.eks. på grundlag af en principaftale, et aftalememorandum, eller en hensigtserklæring, der er undertegnet af alle deltagende virksomheder, eller når de offentligt har tilkendegivet en hensigt om at fremsætte et overtagelsestilbud, forudsat at denne aftale eller dette overtagelsestilbud vil resultere i en fusion med fællesskabsdimension. Gennemførelsen af en fusion bør stilles i bero, indtil der er vedtaget en endelig beslutning af Kommissionen. Det bør imidlertid være muligt at dispensere fra dette krav efter anmodning fra de deltagende virksomheder, når det skønnes hensigtsmæssigt. I sin beslutning om, hvorvidt den skal give en sådan dispensation eller ej, bør Kommissionen tage hensyn til alle relevante omstændigheder, herunder bl.a. arten og omfanget af den skade, eller tredjemand kan få påført, og den trussel, fusionen udgør for konkurrencen. Af hensyn til retssikkerheden bør transaktionernes gyldighed dog beskyttes i nødvendigt omfang.
- (35) Der bør fastsættes en frist, inden for hvilken Kommissionen skal indlede en procedure over for en anmeldt fusion, og en frist, inden for hvilken Kommissionen skal træffe endelig beslutning om, hvorvidt fusionen er forenelig eller uforenelig med fællesmarkedet. Disse frister bør forlænges, når de deltagende virksomheder tilbyder tilsagn med det formål at gøre fusionen forenelig med fællesmarkedet, således at der er tid til at analysere og markedsteste sådanne tilbud om tilsagn og høre medlemsstaterne såvel som interesserede tredjeparter. Der bør desuden åbnes mulighed for en begrænset forlængelse af fristen for Kommissionens vedtagelse af en endelig beslutning for at give Kommissionen tid til at behandle sagen og efterprøve de oplysninger og argumenter, den har fået forelagt.
- (36) Fællesskabet respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder i særdeleshed de principper, der anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁽¹⁾. Denne forordning skal følgelig fortolkes og anvendes under overholdelse af disse rettigheder og principper.
- (37) De deltagende virksomheder bør sikres retten til at fremsætte udtalelser over for Kommissionen, når proceduren er indledt; medlemmerne af ledelses- eller tilsynsorganerne og de anerkendte arbejdstagerrepræsentanter i de deltagende virksomheder samt interesserede tredjeparter bør ligeledes have lejlighed til at blive hørt.
- (38) For at kunne foretage en korrekt vurdering af fusioner bør Kommissionen have beføjelse til at kræve alle nødvendige oplysninger og gennemføre alle nødvendige kontrolundersøgelser overalt i Fællesskabet. I dette øjemed og med henblik på en effektiv beskyttelse af konkurrencen bør Kommissionens undersøgelsesbeføjelser udvides. Kommissionen bør blandt andet kunne indhente udtalelse fra enhver person, der kan tænkes at være i besiddelse af nyttige oplysninger, og registrere den pågældende persons udtalelser.
- (39) Under kontrolundersøgelser bør Kommissionens befuldmægtigede repræsentanter kunne kræve alle oplysninger, der har relation til kontrolundersøgelsens genstand og formål. De bør også kunne foretage forsegling under kontrolundersøgelser, især i tilfælde, hvor der er rimeligt begrundet mistanke om, at en fusion er blevet gennemført uden forudgående anmeldelse, hvor der er givet Kommissionen urigtige, ufuldstændige eller forvanskede oplysninger, eller de deltagende virksomheder eller personer har undladt at opfylde en betingelse eller efterkomme et påbud pålagt ved en beslutning fra Kommissionen. Under alle omstændigheder bør forsegling kun benyttes i ganske særlige tilfælde i det tidsrum, der er strengt nødvendigt for kontrolundersøgelsen, normalt i ikke over 48 timer.
- (40) Det er desuden hensigtsmæssigt under hensyntagen til EF-Domstolens retspraksis at præcisere, hvilke prøvelsesbeføjelser de nationale domstole har, når de i henhold til national ret og som en sikkerhedsforanstaltning anmodes om tilladelse til, at politiet kan tilkaldes, såfremt en virksomhed modsætter sig en kontrolundersøgelse, herunder forsegling, der er påbudt ved en kommissionsbeslutning. Ifølge EF-Domstolens retspraksis kan de nationale domstole i særdeleshed afkræve Kommissionen de yderligere oplysninger, de måtte have behov for for at kunne udøve deres kontrol, i mangel af hvilke de kunne nægte at give tilladelse. Retspraksis har desuden fastslået, at de nationale domstole kan føre kontrol med overholdelsen af de nationale regler om iværksættelse af tvangsforanstaltninger. Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør samarbejde aktivt under Kommissionens udøvelse af sine undersøgelsesbeføjelser.

⁽¹⁾ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

- (41) Når deltagende virksomheder og personer efterkommer beslutninger truffet af Kommissionen, kan de ikke tvinges til at indrømme, at de har begået overtrædelser, men de har under alle omstændigheder pligt til at besvare faktuelle spørgsmål og udlevere dokumenter, selv om disse oplysninger kan bruges mod dem selv eller andre til at bevise, at der foreligger sådanne overtrædelser.
- (42) Af hensyn til gennemsigtigheden bør alle beslutninger vedtaget af Kommissionen, der ikke kun omhandler procedurespørgsmål, gøres tilgængelige for et bredt publikum. Samtidig med at de deltagende virksomheders ret til forsvar, og især retten til aktindsigt tilgodeses, er det nødvendigt at beskytte forretningshemmeligheder. På samme måde bør oplysninger, der udveksles inden for netværket og med de kompetente myndigheder i tredjelande, behandles fortroligt.
- (43) Håndhævelsen af denne forordnings bestemmelser bør i det fornødne omfang kunne sikres ved hjælp af bøder og tvangsbøder. Domstolen bør i overensstemmelse med Traktatens artikel 229 tillægges fuld prøvelsesret i denne henseende.
- (44) Det er hensigtsmæssigt at være opmærksom på de betingelser, der anvendes i tredjelande ved fusioner med deltagelse af virksomheder med hjemsted eller hovedforretningsområde inden for Fællesskabet, og at åbne mulighed for, at Rådet giver Kommissionen bemyndigelse til at føre forhandlinger med henblik på at sikre, at sådanne virksomheder ikke udsættes for forskelsbehandling.
- (45) Denne forordning berører på ingen måde arbejdstageres kollektive rettigheder, således som de er anerkendt i de berørte virksomheder, navnlig med hensyn til enhver forpligtelse til at underrette eller høre deres anerkendte repræsentanter i henhold til fællesskabsretten og national ret.
- (46) Kommissionen bør kunne fastlægge detaljerede bestemmelser om gennemførelsen af denne forordning i overensstemmelse med de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen. Kommissionen bør med henblik på vedtagelsen af sådanne gennemførelsesbestemmelser bistås af et rådgivende udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne som fastsat i artikel 23 —
2. En fusion har fællesskabsdimension, når
- a) alle de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet omsætning på verdensplan, der overstiger 5 mia. EUR og
- b) mindst to af de deltagende virksomheders samlede omsætning i Fællesskabet hver især overstiger 250 mio. EUR
- medmindre hver af de deltagende virksomheder har over to tredjedele af deres samlede omsætning på fællesskabsplan i én og samme medlemsstat.
3. En fusion, der ikke når op over de i stk. 2 fastsatte tærskler, har fællesskabsdimension, når
- a) alle de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet omsætning på verdensplan, der overstiger 2,5 mia. EUR
- b) alle de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet omsætning i hver af mindst tre medlemsstater, der overstiger 100 mio. EUR
- c) mindst to af de deltagende virksomheder hver især har en samlet omsætning i hver af mindst tre medlemsstater som omhandlet i litra b), der overstiger 25 mio. EUR, og
- d) mindst to af de deltagende virksomheder hver især har en samlet omsætning i Fællesskabet, der overstiger 100 mio. EUR
- medmindre hver af de deltagende virksomheder har over to tredjedele af deres samlede omsætning på fællesskabsplan i én og samme medlemsstat.
4. Inden den 1. juli 2009 aflægger Kommissionen på grundlag af statistiske oplysninger, som medlemsstaterne indsender regelmæssigt, rapport til Rådet om, hvordan tærsklerne og kriterierne i stk. 2 og 3 har fungeret, og den kan fremsætte eventuelt forslag i henhold til stk. 5.
5. På baggrund af den i stk. 4 omhandlede rapport kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal ændre tærsklerne og kriterierne i stk. 3.

Artikel 2

Vurdering af fusioner

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på alle fusioner med fællesskabsdimension som defineret i denne artikel, jf. dog artikel 4, stk. 5, og artikel 22.

1. Fusioner, der er omfattet af denne forordning, vurderes på grundlag af målene for denne forordning og følgende bestemmelser med henblik på at fastslå, om de er forenelige med det fælles marked.

I denne vurdering tager Kommissionen hensyn til

a) nødvendigheden af at bevare og udvikle en effektiv konkurrence inden for fællesmarkedet, bl.a. under hensyn til alle de berørte markeders struktur samt den reelle eller potentielle konkurrence fra virksomheder beliggende i eller uden for Fællesskabet

b) de deltagende virksomheders position på markedet, deres økonomiske og finansielle styrke, leverandørernes og brugernes valgmuligheder, deres adgang til forsyninger eller afsætningsmarkeder, retlige eller faktiske hindringer for adgang til markedet, udbuds- og efterspørgselsudviklingen for de enkelte varer og tjenesteydelser, de interesser, som forbrugerne i mellemløddene og de endelige forbrugere har, samt udviklingen i det tekniske eller økonomiske fremskridt, for så vidt som den er til fordel for forbrugerne og ikke udgør en hindring for konkurrencen.

2. Fusioner, der ikke hæmmer den effektive konkurrence betydeligt inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, navnlig som følge af skabelsen eller styrkelsen af en dominerende stilling, skal erklæres forenelige med fællesmarkedet.

3. Fusioner, der hæmmer den effektive konkurrence betydeligt inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, navnlig som følge af skabelsen eller styrkelsen af en dominerende stilling, skal erklæres uforenelige med fællesmarkedet.

4. I det omfang, hvor etableringen af et joint venture, som udgør en fusion efter artikel 3, har til formål eller til følge at samordne fortsat uafhængige virksomheders konkurrenceadfærd, vurderes denne samordning efter kriterierne i traktatens artikel 81, stk. 1 og 3, for at fastslå, om transaktionen er forenelig med fællesmarkedet.

5. Ved denne vurdering tager Kommissionen navnlig hensyn til

— om der samtidig findes to eller flere stiftende virksomheder, som på markant vis gør sig gældende på samme marked som joint venture-selskabet eller på et marked i et tidligere eller efterfølgende led i forhold til dette marked eller på et beslægtet marked, som er nært forbundet med dette marked

— om de deltagende virksomheder i kraft af deres samordning, der direkte skyldes joint venture-selskabets oprettelse, har mulighed for at hindre konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer og tjenesteydelser.

Artikel 3

Definition af en fusion

1. Der anses at foreligge en fusion, når en ændring af kontrolforholdene på et varigt grundlag beror på,

a) at to eller flere hidtil uafhængige virksomheder eller dele af hidtil uafhængige virksomheder sammensmeltes til én virksomhed, eller

b) at en eller flere personer, som allerede kontrollerer mindst en virksomhed, eller en eller flere virksomheder ved køb af andele eller aktiver, gennem aftale eller på anden vis erhverver den direkte eller indirekte kontrol over det hele eller dele af en eller flere andre virksomheder.

2. Kontrol over en virksomhed opnås gennem rettigheder, aftaler eller på andre måder, som enkeltvis eller tilsammen, under hensyn til alle faktiske og retlige forhold, giver mulighed for at få afgørende indflydelse på virksomhedens drift, særlig ved:

a) ejendoms- eller brugsret til virksomhedens samlede aktiver eller dele deraf

b) rettigheder eller aftaler, som sikrer afgørende indflydelse på sammensætningen af virksomhedens organer, deres rådslagninger og afstemninger eller beslutninger.

3. Kontrol over en virksomhed opnås af personer eller virksomheder, der

a) er indehaver(e) af sådanne rettigheder eller berettiget ifølge sådanne aftaler, eller

b) uden at være indehavere af sådanne rettigheder eller berettiget ifølge sådanne aftaler dog kan udøve de deraf flydende rettigheder.

4. Oprettelse af joint venture-selskaber, som på et varigt grundlag varetager en selvstændig erhvervsvirksomheds samtlige funktioner, udgør en fusion efter stk. 1, litra b).

5. Der foreligger ikke en fusion, når:

a) kreditinstitutter, andre finansielle virksomheder eller forsikringsselskaber, hvis sædvanlige virksomhed indbefatter transaktioner og handel med værdipapirer for egen eller fremmed regning, midlertidigt er i besiddelse af andele, som de har erhvervet i en virksomhed med henblik på videresalg, for så vidt de ikke udøver den til disse andele knyttede stemmeret med henblik på at bestemme virksomhedens konkurrencemæssige adfærd eller alene udøver denne stemmeret med det formål at forberede hel eller delvis afhændelse af denne virksomhed eller af dens aktiver eller afhændelse af disse andele, og afhændelsen sker inden et år efter erhvervelsen. Kommissionen kan efter anmodning forlænge denne frist, hvis kreditinstituttet, den finansielle virksomhed eller forsikringsselskabet godtgør, at der ikke har været rimelig mulighed for at foretage afhændelsen inden for den fastsatte frist

b) kontrollen erhverves af en person, der af myndighederne i en medlemsstat er befuldmægtiget i henhold til denne stats lovgivning om likvidation, konkurs, insolvens, betalingsstandsning, akkord eller lignende procedure

c) de i stk. 1, litra b), nævnte transaktioner gennemføres af finansielle holdingselskaber omhandlet i artikel 5, stk. 3, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (¹), dog med den begrænsning, at de stemmerettigheder, der er knyttet til de andele, de er i besiddelse af, navnlig i forbindelse med udpegelse af medlemmer af ledelses- og tilsynsorganerne i de virksomheder, hvor de har andele, kun benyttes til at bevare investeringernes fulde værdi og ikke til direkte eller indirekte at bestemme disse virksomheders konkurrenceadfærd.

Artikel 4

Forudgående anmeldelse af fusioner og henvisning af fusioner før anmeldelse efter anmodning fra de anmeldende parter

1. Fusioner med fællesskabsdimension, som er omfattet af denne forordning, skal anmeldes til Kommissionen, før de gennemføres, og så snart fusionsaftalen er indgået, overtagelsestilbuddet offentliggjort eller en kontrollerende andel erhvervet.

Anmeldelse kan også indgives, når de deltagende virksomheder over for Kommissionen kan godtgøre, at de i god tro har til hensigt at indgå en aftale, eller når de for overtagelsestilbuds vedkommende i god tro offentligt har tilkendegivet en hensigt om at afgive et bud, for så vidt som denne aftale eller dette bud vil resultere i en fusion med fællesskabsdimension.

Ved anvendelsen af denne forordning omfatter begrebet »anmeldt fusion« også planlagte fusioner anmeldt i henhold til andet afsnit. Ved anvendelsen af stk. 4 og 5 omfatter udtrykket »fusion« også planlagte fusioner som omhandlet i andet afsnit.

2. Fusioner, der opstår ved sammensmeltning efter artikel 3, stk. 1, litra a), eller ved etablering af fælles kontrol efter artikel 3, stk. 1, litra b), skal anmeldes i fællesskab af parterne i fusionen eller i etableringen af den fælles kontrol. I alle andre tilfælde foretages anmeldelsen af den person eller virksomhed, som opnår kontrol over det hele eller dele af en eller flere virksomheder.

3. Når Kommissionen har fastslået, at en anmeldt fusion er omfattet af denne forordning, offentliggør den, at anmeldelsen har fundet sted, og giver samtidig meddelelse om de deltagende virksomheders navne, hjemland, fusionens art og de berørte økonomiske sektorer. Kommissionen tager behørigt hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder beskyttes.

4. Før anmeldelsen af en fusion efter stk. 1, kan de i stk. 2 omhandlede personer eller virksomheder indsende en begrundet erklæring til Kommissionen om, at fusionen vil kunne påvirke konkurrencen på et marked betydeligt i en

medlemsstat, der i enhver henseende fremstår som et særskilt marked, og derfor helt eller delvis bør behandles af den pågældende medlemsstat.

Kommissionen videresender omgående denne erklæring til alle medlemsstaterne. Den medlemsstat, der er omhandlet i den begrundede erklæring, skal inden for en frist på 15 arbejdsdage efter modtagelsen af erklæringen tilkendegive, om den indvilliger heri eller ej. Har medlemsstaten ikke truffet afgørelse herom inden for fristen, anses den for at have indvilliget.

Medmindre den berørte medlemsstat har modsat sig det, kan Kommissionen, når den finder, at der findes et sådant særskilt marked, og at konkurrencen på dette marked kunne blive betydeligt påvirket af fusionen, beslutte at henvise hele sagen eller en del af den til de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat med henblik på anvendelse af denne stats nationale konkurrencelovgivning.

Beslutningen om at henvise eller ikke henvise sagen i overensstemmelse med tredje afsnit, træffes inden for en frist på 25 arbejdsdage regnet fra datoen for Kommissionens modtagelse af den begrundede erklæring. Kommissionen underretter de andre medlemsstater og de deltagende personer eller virksomheder om sin beslutning. Har Kommissionen ikke truffet beslutning inden for fristen, anses den for at have vedtaget en beslutning om sagens henvisning i overensstemmelse med erklæringen fra de deltagende personer eller virksomheder.

Beslutter Kommissionen eller anses Kommissionen for i henhold til tredje og fjerde afsnit at have besluttet at henvise hele sagen, skal der ikke indgives nogen anmeldelse efter stk. 1, og den nationale konkurrencelovgivning finder anvendelse. Artikel 9, stk. 6 til 9, finder tilsvarende anvendelse.

5. Hvad angår fusioner som defineret i artikel 3 og som ikke har fællesskabsdimension som defineret i artikel 1, og som vil kunne efterprøves i henhold til den nationale konkurrencelovgivning i mindst tre medlemsstater, kan de i stk. 2 nævnte personer eller virksomheder før anmeldelsen til de kompetente myndigheder ved en begrundet erklæring meddele Kommissionen, at fusionen bør behandles af Kommissionen.

Kommissionen videresender omgående denne erklæring til alle medlemsstaterne.

Medlemsstater, der har kompetence til at behandle fusionen i henhold til deres nationale konkurrencelovgivning, kan inden for en frist på 15 arbejdsdage efter modtagelsen af den begrundede erklæring tilkendegive, at de ikke indvilliger i anmodningen om at henvise sagen.

Har mindst en af disse medlemsstater i henhold til tredje afsnit, inden for et tidsrum af 15 arbejdsdage, tilkendegivet, at den ikke indvilliger heri, henvises sagen ikke. Kommissionen underretter omgående alle medlemsstater og deltagende personer eller virksomheder herom.

(¹) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF (EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16).

Har ingen medlemsstater inden for en frist på 15 arbejdsdage modsat sig det i henhold til tredje afsnit, anses fusionen for at have fællesskabsdimension og skal anmeldes til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 1 og 2. I sådanne tilfælde anvender ingen af medlemsstaterne deres nationale konkurrencelovgivning på fusionen.

6. Kommissionen aflægger inden den 1. juli 2009 rapport til Rådet om, hvordan stk. 4 og 5 har fungeret. Efter at have fået forelagt denne rapport og efter forslag fra Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal ændre bestemmelserne i stk. 4 og 5.

Artikel 5

Beregning af omsætningen

1. Den i denne forordning omhandlede samlede omsætning omfatter de deltagende virksomheders provenu fra salg af varer og præstering af tjenesteydelser i sidste regnskabsår i forbindelse med deres ordinære drift, med fradrag af prisnedslag herpå samt af merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med salget. Den samlede omsætning i en af de deltagende virksomheder omfatter ikke salg af varer og tjenesteydelser mellem nogen af de virksomheder, der er omhandlet i stk. 4.

I omsætningen henholdsvis på fællesskabsplan og i en medlemsstat medregnes provenuet af salg af varer og tjenesteydelser til virksomheder eller forbrugere henholdsvis i Fællesskabet og i denne medlemsstat.

2. Uanset stk. 1 gælder, at hvis sammenslutningen opstår gennem erhvervelse af dele af en eller flere virksomheder, tages der, uanset om der er tale om retlige enheder, for sælgerens eller sælgernes vedkommende kun hensyn til den del af omsætningen, der vedrører de overtagne aktiver.

Dog betragtes to eller flere transaktioner som omhandlet i første afsnit, der finder sted mellem samme personer eller virksomheder inden for to år, som en enkelt fusion, der finder sted på tidspunktet for den seneste transaktion.

3. I stedet for omsætningen anvendes

a) for kreditinstitutter og andre finansielle virksomheder: summen af følgende indtægter som defineret i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (¹), i givet fald med fradrag af merværdiafgift og andre skatter, der står i direkte relation til disse indtægter:

i) renteindtægter og lignende indtægter

ii) indtægter af værdipapirer:

- indtægter af kapitalandele og andre værdipapirer med variabelt afkast
- indtægter af kapitalinteresser
- indtægter af andele i tilknyttede virksomheder

iii) provisionsindtægter

iv) fortjeneste på finansielle transaktioner

v) andre driftsindtægter.

I et kreditinstituts eller en anden finansiell virksomheds omsætning inden for Fællesskabet eller i en medlemsstat medregnes indtægter som defineret ovenfor, der oppebæres af denne virksomheds afdelinger eller filialer i Fællesskabet eller den pågældende medlemsstat

b) for forsikringsselskaber: værdien af de tegnede bruttopræmier, som omfatter samtlige modtagne eller fremtidige beløb i henhold til forsikringsaftaler, der er tegnet af disse selskaber eller for deres regning, herunder udgående genforsikringspræmier, efter fradrag af skatter eller skattelignende afgifter, der opkræves på grundlag af præmiebeløbet eller forsikringssummen. For så vidt angår artikel 1, stk. 2, litra b), og stk. 3, litra b), c) og d), og sidste sætningsled i artikel 1, stk. 2 og 3, tages der hensyn til de bruttopræmier, der betales af henholdsvis fællesskabsvalutaindlændinge og valutaindlændinge i en enkelt medlemsstat

4. Med forbehold af stk. 2 beregnes en deltagende virksomheds samlede omsætning efter denne forordning som summen af omsætningen

a) i den deltagende virksomhed

b) i de virksomheder, hvori den deltagende virksomhed direkte eller indirekte

i) besidder mere end halvdelen af kapitalen eller driftsformuen, eller

ii) kan udøve mere end halvdelen af stemmerettighederne, eller

iii) kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i tilsyns- eller ledelsesorganet eller et andet repræsentativt organ i henhold til loven, eller

iv) har ret til at lede virksomhedens forretninger

c) i virksomheder, der besidder de under litra b) nævnte rettigheder eller beføjelser i den deltagende virksomhed

d) i virksomheder, hvori en under litra c) omhandlet virksomhed besidder de under litra b) nævnte rettigheder eller beføjelser

e) i virksomheder, hvori to eller flere af de i litra a) til d) omhandlede virksomheder i fællesskab besidder de under litra b) nævnte rettigheder eller beføjelser.

(¹) EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF.

5. Når virksomheder, der deltager i fusionen, i fællesskab besidder de i stk. 4, litra b), nævnte rettigheder eller beføjelser, skal der ved beregningen af de deltagende virksomheders samlede omsætning efter denne forordning

- a) ikke tages hensyn til den omsætning, der stammer fra salg af varer eller tjenesteydelser mellem den fælles virksomhed og hver af de deltagende virksomheder eller enhver anden virksomhed, der er knyttet til en af dem som omhandlet i stk. 4, litra b) til e)
- b) tages hensyn til den omsætning, der stammer fra salg af varer eller tjenesteydelser mellem den fælles virksomhed og enhver udenforstående virksomhed. Denne omsætning tilskrives de deltagende virksomheder i forhold til deres deltagelse.

Artikel 6

Behandling af anmeldelsen og indledning af proceduren

1. Kommissionen behandler anmeldelsen straks ved modtagelsen.
- a) Hvis Kommissionen når til den konklusion, at den anmeldte fusion ikke er omfattet af denne forordning, fastslår den dette ved en beslutning.
- b) Hvis Kommissionen fastslår, at den anmeldte fusion ganske vist er omfattet af denne forordning, men ikke rejser alvorlig tvivl med hensyn til, om den er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den ikke at modsætte sig den, og erklærer den forenelig med fællesmarkedet.

En beslutning, hvorved en fusion erklæres forenelig med fællesmarkedet, anses at omfatte konkurrencebegrænsninger, der er direkte knyttet til og nødvendige for fusionens gennemførelse.

- c) Hvis Kommissionen fastslår, at den anmeldte fusion er omfattet af denne forordning og rejser alvorlig tvivl med hensyn til, om den er forenelig med fællesmarkedet, beslutter den at indlede procedure i sagen, jf. dog stk. 2. Medmindre de deltagende virksomheder har godtgjort over for Kommissionen, at de har opgivet fusionen, afsluttes enhver sådan procedure med en beslutning vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 1 til 4, jf. dog artikel 9.

2. Hvis Kommissionen fastslår, at en anmeldt fusion efter ændringer foretaget af de deltagende virksomheder ikke længere rejser alvorlig tvivl som omhandlet i stk. 1, litra c), erklærer den fusionen forenelig med fællesmarkedet efter stk. 1, litra b).

Kommissionen kan til beslutninger vedtaget efter stk. 1, litra b), knytte betingelser og påbud for at sikre, at de deltagende virksomheder opfylder de tilsagn, de har afgivet over for Kommissionen med henblik på at gøre fusionen forenelig med fællesmarkedet.

3. Kommissionen kan tilbagekalde en beslutning vedtaget efter stk. 1, litra a) eller b), hvis

- a) beslutningen bygger på urigtige oplysninger, som kan tilskrives en af de deltagende virksomheder, eller er opnået ved svigagtig adfærd,

eller

- b) hvis de deltagende virksomheder undlader at efterkomme et til beslutningen knyttet påbud.

4. I de i stk. 3 omhandlede tilfælde kan Kommissionen træffe beslutning efter stk. 1 uden at være bundet af de i artikel 10, stk. 1, fastsatte tidsfrister.

5. Kommissionen underretter straks de deltagende virksomheder og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om sin beslutning.

Artikel 7

Udsættelse af en fusions gennemførelse

1. En fusion, der har fællesskabsdimension som defineret i artikel 1, eller som Kommissionen skal behandle efter artikel 4, stk. 5, må ikke gennemføres, hverken før den er blevet anmeldt, eller før den er blevet erklæret forenelig med fællesmarkedet ved en beslutning vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), eller artikel 8, stk. 1 eller 2, eller på grundlag af en formodning som omhandlet i artikel 10, stk. 6.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for gennemførelse af et offentligt overtagelsestilbud eller en serie transaktioner i værdipapirer, herunder sådanne som kan konverteres til andre værdipapirer, der kan omsættes på et marked såsom en børs, hvorved der fra forskellige sælgere erhverves kontrol som omhandlet i artikel 3, når

- a) fusionen omgående anmeldes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4, og

- b) erhververen ikke udøver de til de pågældende værdipapirer knyttede stemmerettigheder eller kun gør det for at bevare den fulde værdi af sin investering efter dispensation meddelt af Kommissionen i henhold til stk. 3.

3. Kommissionen kan efter anmodning give dispensation fra de i stk. 1 og 2 omhandlede forpligtelser. Anmodningen om dispensation skal være begrundet. Kommissionens beslutning om denne anmodning træffes bl.a. under hensyn til, hvilke virkninger en suspension vil få for en eller flere af de deltagende virksomheder eller tredjemand, og hvilken trussel fusionen udgør for konkurrencen. Til en sådan dispensation kan knyttes betingelser og påbud med henblik på at sikre en effektiv konkurrence. Der kan anmodes om og meddeles dispensation på ethvert tidspunkt, også før anmeldelsen eller efter transaktionen.

4. Gyldigheden af enhver transaktion, der måtte blive gennemført i modstrid med stk. 1, afhænger af en beslutning i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), eller artikel 8, stk. 1, 2 og 3, eller den formodning, der gælder efter artikel 10, stk. 6.

Denne artikel har dog ingen indvirkning på gyldigheden af transaktioner med værdipapirer, herunder sådanne som kan konverteres til andre værdipapirer, der kan omsættes på et marked såsom en børs, medmindre køberne og sælgerne vidste eller burde vide, at transaktionen blev gennemført i modstrid med stk. 1.

Artikel 8

Kommissionens beslutningsbeføjelser

1. Finder Kommissionen, at en anmeldt fusion opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 2, eller i de i artikel 2, stk. 4, omhandlede tilfælde kriterierne i traktatens artikel 81, stk. 3, vedtager den en beslutning, hvorved den erklærer fusionen forenelig med fællesmarkedet.

En beslutning, hvorved en fusion erklæres forenelig med fællesmarkedet, anses for at omfatte konkurrencebegrænsninger, der er direkte knyttet til og nødvendige for fusionens gennemførelse.

2. Finder Kommissionen, at en anmeldt fusion, efter at de deltagende virksomheder har foretaget ændringer, opfylder kriteriet i artikel 2, stk. 2, og i de i artikel 2, stk. 4, omhandlede tilfælde kriterierne i traktatens artikel 81, stk. 3, vedtager den en beslutning, hvorved den erklærer fusionen forenelig med fællesmarkedet.

Kommissionen kan til sin beslutning knytte betingelser og påbud for at sikre, at de deltagende virksomheder opfylder de tilsagn, de har afgivet over for Kommissionen med hensyn til at gøre fusionen forenelig med fællesmarkedet.

En beslutning, hvorved en fusion erklæres forenelig med fællesmarkedet, anses for at omfatte konkurrencebegrænsninger, der er direkte knyttet til og nødvendige for fusionens gennemførelse.

3. Finder Kommissionen, at en fusion opfylder kriteriet i artikel 2, stk. 3, eller i de i artikel 2, stk. 4, omhandlede tilfælde ikke opfylder kriterierne i traktatens artikel 81 stk. 3, vedtager den en beslutning, hvorved fusionen erklæres uforenelig med fællesmarkedet.

4. Er en fusion, som konstateret af Kommissionen,

a) allerede gennemført og erklæret for uforenelig med fællesmarkedet, eller

b) gennemført i strid med en betingelse pålagt ved en beslutning truffet i henhold til stk. 2, hvori det fastslås, at fusionen, hvis betingelsen ikke efterkommes, opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 3, eller i de i artikel 2, stk. 4, nævnte tilfælde ikke opfylder kriterierne i traktatens artikel 81, stk. 3,

kan Kommissionen:

— kræve af de deltagende virksomheder, at de skal ophæve fusionen, i særdeleshed ved at opløse fusionen eller afhænde alle de erhvervede andele eller aktiver, således at den situation, der bestod forud for fusionens gennemførelse, genoprettes. Under omstændigheder, hvor det ikke er muligt at genoprette den situation, der bestod før fusionens gennemførelse, ved en opløsning af fusionen, kan Kommissionen træffe enhver anden foranstaltning for at genoprette situationen så vidt muligt.

— påbyde enhver anden hensigtsmæssig foranstaltning for at sikre, at de deltagende virksomheder opløser fusionen eller iværksætter andre genoprettelsesforanstaltninger som krævet i dens beslutning.

I de tilfælde, der falder ind under litra a), kan sådanne foranstaltninger påbydes enten ved en beslutning i henhold til stk. 3 eller ved en særskilt beslutning.

5. Kommissionen kan træffe foreløbige foranstaltninger til at genoprette eller bevare en effektiv konkurrence, hvis en fusion

a) er gennemført i strid med artikel 7, og der endnu ikke er truffet beslutning om, hvorvidt fusionen er forenelig med fællesmarkedet

b) er gennemført i strid med en betingelse pålagt ved en beslutning i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), eller stk. 2 i denne artikel

c) allerede er gennemført og er erklæret for uforenelig med fællesmarkedet.

6. Kommissionen kan tilbagekalde den beslutning, den har truffet i henhold til stk. 1 eller 2,

a) hvis erklæringen om forenelighed bygger på urigtige oplysninger, som kan tilskrives en af de deltagende virksomheder, eller der til grund for erklæringen foreligger en svigagtig adfærd, eller

b) hvis de deltagende virksomheder undlader at efterkomme et til beslutningen knyttet påbud.

7. Kommissionen kan træffe en beslutning i henhold til stk. 1 til 3 uden at være bundet af fristerne i artikel 10, stk. 3, i tilfælde, hvor

a) den finder, at en fusion er gennemført

i) i strid med en betingelse pålagt ved en beslutning i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), eller

ii) i strid med en betingelse pålagt ved en beslutning i henhold til stk. 2 og i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, hvori det konstateres, at der, hvis betingelsen ikke efterkommes, vil opstå alvorlig tvivl med hensyn til, om fusionen er forenelig med fællesmarkedet, eller

b) en beslutning er blevet tilbagekaldt i henhold til stk. 6.

8. Kommissionen meddeler omgående sin beslutning til de deltagende virksomheder og medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Artikel 9

Henvisning til medlemsstaternes kompetente myndigheder

1. Kommissionen kan ved en beslutning, som den straks meddeler de deltagende virksomheder og de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, henvise en anmeldt fusion til de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat på følgende betingelser.

2. Senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af kopien af anmeldelsen kan en medlemsstat på eget initiativ eller efter opfordring fra Kommissionen meddele Kommissionen, som skal underrette de deltagende virksomheder herom, at

a) der er fare for, at fusionen vil påvirke konkurrencen betydeligt på et marked i denne medlemsstat, der på enhver måde fremstår som et særskilt marked, eller

b) en fusion påvirker konkurrencen på et marked i denne medlemsstat, som på enhver måde fremstår som et særskilt marked og ikke udgør en væsentlig del af fællesmarkedet.

3. Finder Kommissionen under hensyn til markedet for de pågældende varer og tjenester og til det geografiske referencemarked, jf. stk. 7, at der foreligger et sådant specifikt marked og at der består en sådan fare,

a) behandler den enten selv sagen i overensstemmelse med denne forordning, eller

b) henviser den hele sagen eller en del af den til de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat, således at dennes nationale konkurrencelovgivning kan finde anvendelse.

Finder Kommissionen derimod, at der ikke foreligger et sådant særskilt marked, eller består en sådan fare, vedtager den en beslutning herom, som den retter til den pågældende medlemsstat, og behandler selv sagen i overensstemmelse med denne forordning.

I sager, hvor en medlemsstat derimod i henhold til stk. 2, litra b), har meddelt Kommissionen, at en fusion påvirker konkurrencen på et særskilt marked på dens område, der ikke udgør en væsentlig del af fællesmarkedet, henviser Kommissionen hele sagen eller den del, der vedrører dette særskilte marked, til den pågældende medlemsstat, såfremt den finder, at der består et sådant særskilt marked.

4. Beslutninger om henvisning eller afslag på henvisning i henhold til stk. 3 vedtages:

a) som hovedregel inden for den i artikel 10, stk. 1, andet afsnit, fastsatte frist, når Kommissionen ikke har indledt proceduren efter artikel 6, stk. 1, litra b), eller

b) inden for en frist på 65 arbejdsdage fra anmeldelsen af fusionen, når Kommissionen har indledt proceduren efter artikel 6, stk. 1, litra c), uden at have taget forberedende skridt til iværksættelse af de nødvendige foranstaltninger efter artikel 8, stk. 2, 3 eller 4, med henblik på at bevare eller genoprette en effektiv konkurrence på det relevante marked.

5. Hvis Kommissionen på trods af opfordring fra den pågældende medlemsstat ikke inden udløbet af den i stk. 4, litra b), fastsatte frist på 65 arbejdsdage hverken har truffet beslutning om henvisning eller afslag på henvisning, jf. stk. 3, eller taget forberedende skridt, jf. stk. 4, litra b), anses den for at have henvist sagen til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med stk. 3, litra b).

6. Den pågældende medlemsstats kompetente myndighed træffer afgørelse om sagen hurtigst muligt.

Den pågældende medlemsstats kompetente myndighed underretter inden 45 arbejdsdage efter Kommissionens henvisning de deltagende virksomheder om resultatet af en foreløbig konkurrencevurdering og om, hvilke eventuelle yderligere skridt den agter at tage. Den pågældende medlemsstat kan undtagelsesvis suspendere denne frist, hvis de deltagende virksomheder ikke har sendt den de nødvendige oplysninger som foreskrevet i dens nationale konkurrencelovgivning.

Er der anmeldelsespligt efter den nationale lovgivning, begynder fristen på 45 arbejdsdage at løbe på arbejdsdagen efter den dag, hvor den pågældende medlemsstats kompetente myndighed har modtaget en fuldstændig anmeldelse.

7. Ved det geografiske referencemarked forstås et område, på hvilket virksomhederne deltager i udbud og efterspørgsel af varer og tjenester, hvor konkurrencevilkårene er tilstrækkeligt ensartede, og som kan skelnes fra de tilstødende områder, især fordi konkurrencevilkårene er mærkbart forskellige fra dem, der gælder på disse områder. Ved denne vurdering skal der især tages hensyn til de pågældende varers eller tjenesters beskaffenhed og karakteristika, hindringer for adgang, forbrugernes præferencer såvel som væsentlige forskelle i virksomhedernes markedsandele eller væsentlige prisforskelle mellem det pågældende område og de tilstødende områder.

8. Ved anvendelsen af denne artikel må den pågældende medlemsstat kun træffe de foranstaltninger, der er strengt nødvendige for at bevare eller genoprette en effektiv konkurrence på det pågældende marked.

9. Enhver medlemsstat kan i henhold til de relevante bestemmelser i traktaten indbringe klager for Domstolen og navnlig begære traktatens artikel 243 anvendt med henblik på, at medlemsstatens nationale konkurrence lovgivning skal finde anvendelse.

Artikel 10

Fristen for indledning af proceduren og beslutningsfristerne

1. De beslutninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, skal vedtages inden for en frist på 25 arbejdsdage, jf. dog artikel 6, stk. 4. Denne frist løber fra arbejdsdagen efter modtagelsen af anmeldelsen eller, hvis de oplysninger, der skal gives ved anmeldelsen, er ufuldstændige, fra arbejdsdagen efter modtagelsen af de fuldstændige oplysninger.

Nævnte frist kan forlænges til 35 arbejdsdage, hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat i henhold til artikel 9, stk. 2, eller hvis de deltagende virksomheder afgiver tilsagn efter artikel 6, stk. 2, med det formål at gøre fusionen forenelig med fællesmarkedet.

2. Beslutningerne i henhold til artikel 8, stk. 1 eller 2, vedrørende anmeldte fusioner skal træffes, så snart den alvorlige tvivl, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), er fjernet, navnlig som følge af de ændringer, som de pågældende virksomheder har foretaget, og senest inden for den frist, der er fastsat i stk. 3.

3. Med forbehold af artikel 8, stk. 7, skal beslutningerne i henhold til artikel 8, stk. 1 til 3, vedrørende anmeldte fusioner træffes senest 90 arbejdsdage efter datoen for procedures indledning. Denne frist forlænges til 105 arbejdsdage, når de deltagende virksomheder afgiver tilsagn i henhold til artikel 8, stk. 2, andet afsnit, med det formål at gøre fusionen forenelig med fællesmarkedet, medmindre disse tilsagn er afgivet mindre end 55 arbejdsdage efter procedures indledning.

De i første afsnit fastsatte frister forlænges tillige, hvis de anmeldende parter anmoder herom senest 15 arbejdsdage, efter at der er indledt procedure i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c). De anmeldende parter kan kun fremsætte én sådan anmodning. Tillige kan de i første afsnit fastsatte frister når som helst efter procedures indledning forlænges af Kommissionen med de anmeldende parters samtykke. Den samlede varighed af alle forlængelser i henhold til dette afsnit kan ikke overstige 20 arbejdsdage.

4. Fristerne i stk. 1 og 3 afbrydes ekstraordinært, såfremt Kommissionen grundet omstændigheder, der kan tilskrives en i fusionen deltagende virksomhed, har været nødsaget til at kræve en oplysning ved en beslutning vedtaget i henhold til artikel 11 eller at beordre en kontrolundersøgelse ved en beslutning vedtaget i henhold til artikel 13.

Første afsnit finder også anvendelse på fristen i artikel 9, stk. 4, litra b).

5. Hvis Domstolen afsiger en dom, som helt eller delvis annullerer en beslutning truffet af Kommissionen og underlagt en frist fastsat i denne artikel, skal fusionen på ny behandles af Kommissionen med henblik på vedtagelse af en beslutning efter artikel 6, stk. 1.

Fusionen tages op til fornyet behandling i lyset af de aktuelle markedsforhold.

De anmeldende parter skal omgående indgive en ny anmeldelse eller komplettere den oprindelige anmeldelse, hvis den oprindelige anmeldelse er blevet ufuldstændig på grund af ændringer i markedsforholdene eller i de oplysninger, de gav. Er der ikke sket sådanne ændringer, skal parterne omgående attestere dette.

De i stk. 1 fastsatte frister løber på ny fra arbejdsdagen efter modtagelsen af fuldstændige oplysninger i en ny anmeldelse, en kompletteret anmeldelse eller en attestation som omhandlet i tredje afsnit.

Andet og tredje afsnit finder ligeledes anvendelse i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4, og artikel 8, stk. 7.

6. Hvis Kommissionen ikke har vedtaget en beslutning i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) eller c), eller i henhold til artikel 8, stk. 1, 2 eller 3, inden for de frister, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 3, anses fusionen for at være erklæret forenelig med fællesmarkedet, jf. dog artikel 9.

Artikel 11

Anmodning om oplysninger

1. Til udførelse af de opgaver, som ved denne forordning er henlagt til Kommissionen, kan den i form af en anmodning eller beslutning anmode de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer samt virksomheder og virksomhedssammenslutninger om alle nødvendige oplysninger.

2. Når Kommissionen fremsender en anmodning om oplysninger til en person, en virksomhed eller en virksomhedssammenslutning, angiver den retsgrundlaget og formålet med anmodningen, den præciserer, hvilke oplysninger der ønskes, og fastsætter fristen for udlevering af oplysningerne og de i artikel 14 omhandlede sanktioner for afgivelse af urigtige eller forvanskede oplysninger.

3. Når Kommissionen ved beslutning pålægger en person, en virksomhed eller en virksomhedssammenslutning at udlevere oplysninger, angiver den retsgrundlaget og formålet med begæringen. Den præciserer, hvilke oplysninger der kræves og fastsætter fristen for udlevering af oplysningerne. Den henviser desuden til de sanktioner, der er omhandlet i artikel 14, og henviser til eller pålægger de sanktioner, der er omhandlet i artikel 15. Beslutningen indeholder endvidere oplysning om, at den kan indbringes for Domstolen.

4. Virksomhedernes indehavere eller disses repræsentanter, og hvad angår juridiske personer, selskaber og foreninger uden status som juridisk person, de personer, der ifølge lov eller vedtægt har beføjelse til at repræsentere dem, skal give de ønskede oplysninger på virksomhedens vegne. Behørigt befuldmægtigede personer kan give de ønskede oplysninger på klienternes vegne. Klienterne bærer det fulde ansvar for, at oplysningerne er fuldstændige, rigtige og uforvanskede.

5. Kommissionen sender omgående en kopi af enhver beslutning, der vedtages i henhold til stk. 3, til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område den pågældende person, virksomhed eller virksomhedssammenslutning har bopæl eller hjemsted, og til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis område er berørt. Hvis en medlemsstats kompetente myndighed udtrykkeligt anmoder herom, sender Kommissionen denne myndighed kopi af anmodninger om oplysninger vedrørende en anmeldt fusion.

6. På begæring af Kommissionen forelægger medlemsstaternes regeringer og kompetente myndigheder Kommissionen alle oplysninger, der er nødvendige for at den kan løse sine opgaver i henhold til denne forordning.

7. For at Kommissionen kan løse sine opgaver i henhold til denne forordning, kan den indhente udtalelser fra alle fysiske eller juridiske personer, der indvilliger i at afgive udtalelse med henblik på indsamling af oplysninger vedrørende genstanden for en undersøgelse. Under indhentning af udtalelser, der kan ske telefonisk eller ad anden elektronisk vej, skal Kommissionen starte med at oplyse om retsgrundlaget for og formålet med at indhente udtalelser.

Når en udtalelse ikke indhentes i Kommissionens lokaler eller telefonisk eller ad anden elektronisk vej, underretter Kommissionen på forhånd den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område udtalelsen indhentes. Hvis den pågældende medlemsstats kompetente myndighed ønsker det, kan dennes medarbejdere bistå Kommissionens medarbejdere.

Artikel 12

Kontrolundersøgelser foretaget af medlemsstaternes myndigheder

1. På Kommissionens anmodning foretager medlemsstaternes kompetente myndigheder de kontrolundersøgelser, som Kommissionen finder nødvendige i henhold til artikel 13, stk. 1, eller som den har påbudt ved en beslutning i henhold til artikel 13, stk. 4. De repræsentanter for medlemsstaternes kompetente myndigheder, som har fået til opgave at gennemføre kontrolundersøgelserne, og personer, der er bemyndiget eller udpeget af disse myndigheder, udøver deres beføjelser i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

2. Repræsentanter for Kommissionen og andre ledsagende personer bemyndiget af Kommissionen kan efter dennes anmodning eller efter anmodning fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages, bistå denne myndigheds repræsentanter.

Artikel 13

Kommissionens kontrolundersøgelsesbeføjelser

1. Til udførelse af de opgaver, som ved denne forordning er henlagt til Kommissionen, kan denne foretage alle nødvendige kontrolundersøgelser hos virksomheder og virksomhedssammenslutninger.

2. Kommissionens repræsentanter og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen til at gennemføre en kontrolundersøgelse, har beføjelse til:

- a) at få adgang til alle virksomhedernes og virksomhedssammenslutningernes lokaler, grunde og transportmidler
- b) at kontrollere bøger og andre papirer, uanset informationsmedium
- c) at tage eller få kopi eller udskrift under enhver form af sådanne bøger eller forretningspapirer
- d) at forsegle alle forretningslokaler samt bøger eller forretningspapirer i det for kontrolundersøgelsen nødvendige tidsrum og omfang
- e) at afkræve alle virksomhedens eller virksomhedssammenslutningens repræsentanter eller medarbejdere forklaringer om kendsgerninger og dokumenter vedrørende kontrolundersøgelsens genstand og formål og registrere deres svar.

3. Kommissionens repræsentanter og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen til at gennemføre en kontrolundersøgelse, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig fuldmagt, der indeholder oplysning om kontrolundersøgelsens genstand og formål og om de i artikel 14, fastsatte sanktioner, der finder anvendelse, hvis de forlangte bøger eller forretningspapirer ikke fremlægges i deres helhed, eller de svar, der afgives i henhold til nærværende artikels stk. 2, er urigtige eller forvanskede. Kommissionen underretter i god tid inden kontrolundersøgelsen den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal gennemføres.

4. Virksomheder og virksomhedssammenslutninger har pligt til at underkaste sig de kontrolundersøgelser, som Kommissionen har påbudt ved beslutning. Beslutningen angiver kontrolundersøgelsens genstand og formål, indeholder tidspunktet for dens påbegyndelse og oplysning om de i artikel 14 og 15 fastsatte sanktioner samt om adgangen til at indbringe klage over beslutningen for Domstolen. Kommissionen træffer disse beslutninger efter høring af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal gennemføres.

5. Repræsentanter for og personer, der er bemyndiget eller udpeget af, den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal gennemføres, skal på denne myndigheds eller Kommissionens anmodning aktivt bistå Kommissionens repræsentanter og andre ledsagende personer bemyndiget af Kommissionen. De har i denne forbindelse de beføjelser, der er omhandlet i stk. 2.

6. Når Kommissionens repræsentanter og andre ledsagende personer bemyndiget af Kommissionen fastslår, at en virksomhed modsætter sig en undersøgelse, herunder forsegling af forretningslokaler samt bøger eller forretningspapirer, der er påbudt i henhold til denne artikel, yder den pågældende medlemsstat dem den bistand, der er nødvendig for, at de kan løse deres kontrolopgaver, og anmoder eventuelt om politiets eller en tilsvarende retshåndhævende myndigheds bistand.

7. Når den i stk. 6 omhandlede bistand efter national lovgivning kræver en domstolstilladelse, skal der anmodes derom. Der kan også anmodes om en sådan tilladelse som en sikkerhedsforanstaltning.

8. Når der anmodes om tilladelse efter stk. 7, skal den nationale domstol efterprøve ægtheden af Kommissionens beslutning og kontrollere, at de påtænkte tvangsindgreb ikke er vilkårlige eller for vidtgående i forhold til undersøgelsens formål. Ved prøvelsen af indgrebenes forholdsmæssighed kan den nationale domstol direkte eller gennem medlemsstatens kompetente myndighed anmode Kommissionen om nærmere forklaring vedrørende undersøgelsens formål. Den nationale domstol kan dog ikke sætte spørgsmålstegn ved, om kontrolundersøgelsen er nødvendig, eller kræve at få forelagt oplysninger i Kommissionens sagsakter. Det er forbeholdt Domstolen at kontrollere, om Kommissionens beslutning er lovlig.

Artikel 14

Bøder

1. Kommissionen kan ved beslutning pålægge de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer, virksomheder eller virksomhedssammenslutninger bøder på op til 1 % af de deltagende virksomheders eller virksomhedssammenslutningers samlede omsætning som defineret i artikel 5, hvis de forsætligt eller uagtsomt:

- a) giver urigtige eller forvanskede oplysninger i en erklæring, en attestation, en anmeldelse eller en komplettering heraf indgivet i henhold til artikel 4, artikel 10, stk. 5, eller artikel 22, stk. 3
- b) som svar på en anmodning fremsat i henhold til artikel 11, stk. 2, giver urigtige eller forvanskede oplysninger
- c) som svar på et pålæg fremsat i form af en beslutning vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 3, giver urigtige, ufuldstændige eller forvanskede oplysninger eller undlader at give oplysninger inden for den fastsatte tidsfrist
- d) under en kontrolundersøgelse efter artikel 13 ikke fremlægger de forlangte bøger eller øvrige papirer i deres helhed eller nægter at underkaste sig en kontrolundersøgelse, der er påbudt ved beslutning i henhold til artikel 13, stk. 4
- e) som svar på et spørgsmål, der er stillet i henhold til artikel 13, stk. 2, litra e),
 - afgiver et urigtigt eller forvansket svar, eller

- undlader inden for den af Kommissionen fastsatte frist at berigtige et urigtigt, ufuldstændigt eller forvansket svar afgivet af en ansat

- undlader eller afslår at give et fyldestgørende svar i forbindelse med forhold, der vedrører genstanden for og formålet med en kontrolundersøgelse, der er beordret ved en beslutning vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 4

f) har brudt de segl, Kommissionens repræsentanter eller andre ledsagende personer bemyndiget af denne har anbragt i henhold til artikel 13, stk. 2, litra d).

2. Kommissionen kan ved beslutning pålægge de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer og deltagende virksomheder bøder på op til 10 % af de deltagende virksomheders samlede omsætning som defineret i artikel 5, såfremt de forsætligt eller uagtsomt

a) undlader at anmelde en fusion i overensstemmelse med artikel 4, eller artikel 22, stk. 3, før den gennemføres, medmindre de udtrykkeligt har fået tilladelse hertil efter artikel 7, stk. 2, eller ved beslutning vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 3

b) gennemfører en fusion i strid med artikel 7

c) gennemfører en fusion, der er erklæret uforenelig med fællesmarkedet ved beslutning vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 3, eller ikke efterkommer et påbud pålagt ved beslutning vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4 eller 5

d) undlader at opfylde en betingelse eller efterkomme et påbud pålagt ved beslutning vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), artikel 7, stk. 3, eller artikel 8, stk. 2, andet afsnit.

3. Ved fastsættelse af bødens størrelse skal der tages hensyn til både overtrædelsens art, grovhed og varighed.

4. Beslutninger vedtaget i henhold til stk. 1, og 2 og 3, har ikke strafferetlig karakter.

Artikel 15

Tvangsbøder

1. Kommissionen kan ved beslutning pålægge de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer, virksomheder og virksomhedssammenslutninger tvangsbøder på op til 5 % af den deltagende virksomheds eller virksomhedssammenslutnings gennemsnitlige daglige omsætning som defineret i artikel 5 for hver arbejdsdag, hvormed fristen i dens beslutning overskrides, for at tvinge dem til:

- a) at give fuldstændige og rigtige oplysninger, som Kommissionen har krævet ved beslutning i henhold til artikel 11, stk. 3
- b) at underkaste sig en kontrolundersøgelse, som Kommissionen har påbudt ved beslutning i henhold til artikel 13, stk. 4

c) at efterkomme et påbud pålagt ved beslutning i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), artikel 7, stk. 3, eller artikel 8, stk. 2, andet afsnit

d) at efterkomme enhver foranstaltning pålagt ved beslutning i henhold til artikel 8, stk. 4 eller 5.

2. Når de i artikel 3, stk. 1, litra b), omhandlede personer samt virksomhederne eller virksomhedssammenslutningerne har efterkommet den forpligtelse, til hvis opfyldelse tvangsbøden er pålagt, kan Kommissionen fastsætte tvangsbødens endelige størrelse til et mindre beløb end det, den oprindelige beslutning ville føre til.

Artikel 16

Prøvelse ved Domstolen

Domstolen har fuld prøvelsesret, jf. traktatens artikel 229, med hensyn til klager over beslutninger, hvorved Kommissionen fastsætter en bøde eller en tvangsbøde; den kan ophæve, nedsætte eller forhøje den pågældende bøde eller tvangsbøde.

Artikel 17

Tavshedspligt

1. Oplysninger, der er indhentet i medfør af bestemmelserne i denne forordning, må kun bruges til det med anmodningen, undersøgelsen eller høringen tilsigtede formål.

2. Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder, deres embedsmænd og øvrige ansatte og andre personer, der arbejder under tilsyn af disse myndigheder, samt embedsmænd og ansatte i andre af medlemsstaternes myndigheder må ikke videregive oplysninger om forhold, som de i medfør af denne forordning får kendskab til, og som ifølge deres natur er undergivet tavshedspligt, jf. dog artikel 4, stk. 3, artikel 18 og artikel 20.

3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for offentliggørelsen af oversigter eller redegørelser, som ikke indeholder oplysninger om enkelte virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

Artikel 18

Høring af parterne og tredjemand

1. Før Kommissionen træffer beslutning i henhold til artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 2 til 6, artikel 14 og artikel 15, giver den på alle stadier af proceduren indtil høring

af det rådgivende udvalg de deltagende personer, virksomheder eller virksomhedssammenslutninger lejlighed til at udtale sig om de klagepunkter, der fremføres imod dem.

2. Uanset stk. 1 kan der træffes foreløbig beslutning efter artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 5, uden at give de deltagende personer, virksomheder eller virksomhedssammenslutninger lejlighed til på forhånd at udtale sig, på betingelse af at Kommissionen giver dem lejlighed hertil hurtigst muligt efter at have truffet beslutningen.

3. Kommissionen lægger kun de klagepunkter til grund for sine beslutninger, som de deltagende parter har haft lejlighed til at udtale sig om. De deltagende parters ret til forsvar skal i fuldt omfang tilgodeses under hele proceduren. Aktindsigt har i det mindste de direkte deltagende parter, dog under hensyntagen til virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder.

4. Hvis Kommissionen eller de kompetente myndigheder i medlemsstaterne finder det nødvendigt, kan de også indhente udtalelser fra andre fysiske eller juridiske personer. Når fysiske eller juridiske personer, der godtgør, at de har en tilstrækkelig interesse i sagen, og særlig de deltagende virksomheders administrative organer eller ledelsesorganer eller anerkendte repræsentanter for disse virksomheders arbejdstagere, anmoder om at måtte afgive udtalelser, skal deres anmodning efterkommes.

Artikel 19

Forbindelse med medlemsstaternes myndigheder

1. Kommissionen sender inden 3 arbejdsdage medlemsstaternes kompetente myndigheder kopi af anmeldelser og hurtigst muligt kopi af de vigtigste dokumenter, som indsendes til Kommissionen eller udstedes af denne i henhold til denne forordning. Disse dokumenter skal omfatte tilsagn, som de deltagende virksomheder har afgivet over for Kommissionen med henblik på at gøre fusionen forenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 6, stk. 2, eller artikel 8, stk. 2, andet afsnit.

2. Kommissionen gennemfører de i denne forordning nævnte procedurer i snæver og vedvarende forbindelse med medlemsstaternes kompetente myndigheder, som har ret til at fremsætte deres bemærkninger til procedurerne. Med henblik på anvendelsen af artikel 9 indhenter den oplysninger fra den i artikel 9, stk. 2, omhandlede kompetente myndighed i medlemsstaten og giver den lejlighed til at udtale sig på alle stadier af proceduren indtil vedtagelsen af en beslutning efter stk. 3 i nævnte artikel; den giver den i dette øjemed adgang til sine sagsakter.

3. Et rådgivende udvalg for kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser skal høres, inden der træffes beslutning i henhold til artikel 8, stk. 1 til 6, artikel 14 eller 15, bortset fra foreløbige beslutninger, truffet i henhold til artikel 18, stk. 2.

4. Det rådgivende udvalg er sammensat af repræsentanter for medlemsstaternes kompetente myndigheder. Hver medlemsstat udpeger en eller to repræsentanter, som i tilfælde af forfald kan erstattes af en anden repræsentant. Mindst en af disse repræsentanter skal have kompetence inden for kartel- og monopolspørgsmål.

5. Høring finder sted på et fælles møde indkaldt på Kommissionens foranledning og med Kommissionen som formand. Mødeindkaldelsen skal ledsages af en sagsfremstilling tillige med angivelse af de vigtigste dokumenter samt et udkast til beslutning for hver enkelt sag, der skal behandles. Mødet afholdes tidligst 10 arbejdsdage efter indkaldelsens fremsendelse. Kommissionen kan undtagelsesvis afkorte denne frist i fornødent omfang med henblik på at forhindre, at en eller flere af de i en fusion deltagende virksomheder påføres alvorlig skade.

6. Det rådgivende udvalg afgiver udtalelse om Kommissionens udkast til beslutning, om fornødent ved afstemning. Det rådgivende udvalg kan afgive udtalelse, selv om nogle medlemmer er fraværende og ikke repræsenteret. Udtalelsen afgives skriftligt og vedlægges beslutningsudkastet. Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

7. Kommissionen fremsender det rådgivende udvalgs udtalelse tillige med beslutningen til beslutningens adressater. Den offentliggør udtalelsen samt beslutningen, under hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelse af deres forretningshemmeligheder.

Artikel 20

Offentliggørelse af beslutninger

1. Kommissionen offentliggør de beslutninger, den vedtager efter artikel 8, stk. 1 til 6, artikel 14 og artikel 15, bortset fra foreløbige beslutninger, truffet i henhold til artikel 18, stk. 2, sammen med det rådgivende udvalgs udtalelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Offentliggørelsen sker med angivelse af de deltagende parter og beslutningens væsentligste indhold; ved offentliggørelsen skal der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelse af forretningshemmeligheder.

Artikel 21

Anvendelse af forordningen og jurisdiktion

1. Kun denne forordning finder anvendelse på fusioner efter artikel 3, og Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, (EØF) nr. 1017/68 ⁽²⁾, (EØF) nr. 4056/86 ⁽³⁾ og (EØF) nr. 3975/87 ⁽⁴⁾ finder ikke anvendelse undtagen på joint ventures uden fællesskabsdimension, hvis oprettelse har til formål eller til følge at samordne fortsat uafhængige virksomheders konkurrenceadfærd.

2. Med forbehold af Domstolens prøvelsesret har alene Kommissionen beføjelse til at vedtage de i denne forordning omhandlede beslutninger.

3. Medlemsstaterne anvender ikke deres nationale konkurrencelovgivning på fusioner af fællesskabsdimension.

Første afsnit griber ikke ind i medlemsstaternes beføjelser til at foretage de nødvendige undersøgelser med henblik på anvendelse af artikel 4, stk. 4, eller artikel 9, stk. 2, samt efter henvisning i henhold til artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra b), eller stk. 5, at træffe de strengt nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelse af artikel 9, stk. 8.

4. Uanset stk. 2 og 3 kan medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at beskytte andre legitime interesser end de i denne forordning anførte, som er forenelige med fællesskabsrettens generelle principper og øvrige bestemmelser.

Som legitime interesser i første afsnits forstand betragtes den offentlige sikkerhed, mediernes pluralitet og tilsynsreglerne.

Alle andre offentlige interesser skal af den pågældende medlemsstat meddeles Kommissionen og anerkendes af denne, efter at den har undersøgt, om de er forenelige med fællesskabsrettens generelle principper og øvrige bestemmelser, før de ovenfor nævnte foranstaltninger kan træffes. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat om sin beslutning inden 25 arbejdsdage efter meddelelsen.

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 175 af 23.7.1968, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1/2003.

⁽³⁾ EFT L 378 af 31.12.1986, s. 4. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1/2003.

⁽⁴⁾ EFT L 374 af 31.12.1987, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1/2003.

Artikel 22

Henvisning til Kommissionen

1. En eller flere medlemsstater kan anmode Kommissionen om at behandle enhver fusion som defineret i artikel 3, der ikke har fællesskabsdimension som omhandlet i artikel 1, men som påvirker samhandelen mellem medlemsstater, og hvor der er fare for, at den vil påvirke konkurrencen betydeligt i den medlemsstat eller de medlemsstater, der har fremsat anmodningen.

En sådan anmodning fremsættes senest 15 arbejdsdage efter den dato, hvor fusionen blev anmeldt, eller, hvis den ikke er anmeldelsespligtig, efter den dato, hvor den pågældende medlemsstat på anden vis blev gjort bekendt med den.

2. Kommissionen underretter omgående medlemsstaternes kompetente myndigheder og de deltagende virksomheder om enhver anmodning modtaget i henhold til stk. 1.

Enhver anden medlemsstat har ret til at slutte sig til den oprindelige anmodning inden for en frist på 15 arbejdsdage efter at være blevet underrettet af Kommissionen om den oprindelige anmodning.

Alle nationale tidsfrister vedrørende fusionen suspenderes, indtil det efter proceduren i denne artikel er besluttet, hvor fusionen skal undersøges. Så snart en medlemsstat har underrettet Kommissionen og de deltagende virksomheder om, at den ikke ønsker at slutte sig til anmodningen, hæves suspensionen af dens nationale tidsfrister.

3. Kommissionen kan inden for en frist på 10 arbejdsdage efter udløbet af den i stk. 2 fastsatte frist beslutte at behandle en fusion, hvis den vurderer, at fusionen påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, og at der er fare for, at den vil påvirke konkurrencen betydeligt i den eller de medlemsstater, der har fremsat anmodningen. Træffer Kommissionen ikke beslutning inden for denne frist, anses den for at have besluttet at behandle fusionen i overensstemmelse med anmodningen.

Kommissionen underretter samtlige medlemsstater og de deltagende virksomheder om sin beslutning. Den kan kræve anmeldelse i overensstemmelse med artikel 4.

Den eller de medlemsstater, der har fremsat anmodningen, ophører med at anvende deres nationale konkurrencelovgivning på fusionen.

4. Når Kommissionen behandler en fusion i henhold til stk. 3, finder artikel 2, artikel 4, stk. 2 og 3, artikel 5, artikel 6 og artikel 8 til 21 anvendelse. Artikel 7 finder anvendelse i det omfang, hvor fusionen ikke er gennemført på den dato, hvor Kommissionen meddeler de deltagende virksomheder, at der er fremsat sådan anmodning.

Er en fusion ikke anmeldelsespligtig efter artikel 4, begynder den i artikel 10, stk. 1, fastsatte frist for indledning af procedure at løbe på arbejdsdagen efter den dag, hvor Kommissionen meddeler den deltagende virksomhed, at den i henhold til stk. 3 har besluttet at behandle fusionen.

5. Kommissionen kan meddele en eller flere medlemsstater, at den finder, at en fusion opfylder kriterierne i stk. 1. Kommissionen kan i så fald opfordre den eller de pågældende medlemsstater til at fremsætte anmodning efter stk. 1.

Artikel 23

Gennemførelsesbestemmelser

1. Kommissionen er bemyndiget til efter proceduren i stk. 2 at fastsætte:

- a) gennemførelsesbestemmelser vedrørende form og indhold og andre enkeltheder i de anmeldelser og erklæringer, der indgives i henhold til artikel 4
- b) gennemførelsesbestemmelser vedrørende tidsfristerne i henhold til artikel 4, stk. 4 og 5, samt artikel 7, 9, 10 og 22
- c) fremgangsmåde og frister for afgivelse og opfyldelse af tilsagn i henhold til artikel 6, stk. 2, og artikel 8, stk. 2
- d) gennemførelsesbestemmelser vedrørende høringer i henhold til artikel 18.

2. Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne.

- a) Kommissionen hører det rådgivende udvalg, inden den offentliggør et udkast til gennemførelsesbestemmelser, og inden den vedtager sådanne bestemmelser.
- b) Høringen finder sted på et møde, der indkaldes efter indbydelse fra og som ledes af Kommissionen. Et udkast til de gennemførelsesbestemmelser, der skal vedtages, sendes sammen med indbydelsen. Mødet afholdes tidligst 10 arbejdsdage efter afsendelsen af indbydelsen.
- c) Det rådgivende udvalg afgiver eventuelt ved afstemning udtalelse om udkastet til gennemførelsesbestemmelser. Kommissionen tager i videst mulig udstrækning hensyn til udvalgets udtalelse.

Artikel 24

Forbindelser med tredjelande

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle generelle vanskeligheder, som deres virksomheder har mødt i et tredjeland i forbindelse med fusioner som defineret i artikel 3.

2. Kommissionen udarbejder, første gang senest et år efter denne forordnings ikrafttræden og derefter med jævne mellemrum, en rapport, hvori den ud fra de i stk. 3 og 4 omhandlede kriterier gennemgår den behandling, som virksomheder med hjemsted eller hovedforretningsområde i Fællesskabet underlægges med hensyn til fusioner i tredjelande. Kommissionen forelægger Rådet disse rapporter, eventuelt ledsaget af henstillinger.

3. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de i stk. 2 omhandlede rapporter eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at et tredjeland ikke giver virksomheder med hjemsted eller hovedforretningsområde i Fællesskabet en behandling svarende til den, Fællesskabet giver virksomheder fra dette land, kan Kommissionen forelægge Rådet forslag om et passende forhandlingsmandat med henblik på at opnå tilsvarende behandling for virksomheder med hjemsted eller hovedforretningsområde i Fællesskabet.

4. Foranstaltninger, der træffes i medfør af denne artikel, skal være i overensstemmelse med Fællesskabets eller medlemsstaternes forpligtelser i henhold til internationale — såvel bilaterale som multilaterale — aftaler, jf. dog traktatens artikel 307.

Artikel 25

Ophævelse af tidligere forordninger

1. Forordning (EØF) nr. 4064/89 og (EF) nr. 1310/97 ophæves med virkning fra den 1. maj 2004, jf. dog artikel 26, stk. 2.

2. Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 26

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. maj 2004.

2. Forordning (EØF) nr. 4064/89 finder fortsat anvendelse på enhver fusion, som er aftalt eller bekendtgjort, eller hvor kontrol er erhvervet som omhandlet i nævnte forordnings artikel 4, stk. 1, før den dato, fra hvilken nærværende forordning finder anvendelse, med forbehold af bestemmelserne om anvendelighed i artikel 25, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 4064/89 og artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1310/97.

3. For fusioner, som denne forordning finder anvendelse for efter en tiltrædelse, erstattes datoen for denne forordnings anvendelse med tiltrædelsesdatoen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. januar 2004.

På Rådets vegne

C. MCCREEVY

Formand

BILAG

Sammenligningstabel

Forordning (EØF) nr. 4064/89	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1, 2 og 3	Artikel 1, stk. 1, 2 og 3
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 4
Artikel 1, stk. 5	Artikel 1, stk. 5
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
—	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 3
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 4
Artikel 2, stk. 4	Artikel 2, stk. 5
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 4
Artikel 3, stk. 3	Artikel 3, stk. 2
Artikel 3, stk. 4	Artikel 3, stk. 3
—	Artikel 3, stk. 4
Artikel 3, stk. 5	Artikel 3, stk. 5
Artikel 4, stk. 1, første punktum	Artikel 4, stk. 1, første afsnit
Artikel 4, stk. 1, andet punktum	—
—	Artikel 4, stk. 1, andet og tredje afsnit
Artikel 4, stk. 2 og 3	Artikel 4, stk. 2 og 3
—	Artikel 4, stk. 4-6
Artikel 5, stk. 1-3	Artikel 5, stk. 1-3
Artikel 5, stk. 4, indledende ord	Artikel 5, stk. 4, indledende ord
Artikel 5, stk. 4, litra a)	Artikel 5, stk. 4, litra a)
Artikel 5, stk. 4, litra b), indledende ord	Artikel 5, stk. 4, litra b), indledende ord
Artikel 5, stk. 4, litra b), første led	Artikel 5, stk. 4, litra b), nr. i)
Artikel 5, stk. 4, litra b), andet led	Artikel 5, stk. 4, litra b), nr. ii)
Artikel 5, stk. 4, litra b), tredje led	Artikel 5, stk. 4, litra b), nr. iii)
Artikel 5, stk. 4, litra b), fjerde led	Artikel 5, stk. 4, litra b), nr. iv)
Artikel 5, stk. 4, litra c), d) og e)	Artikel 5, stk. 4, litra c), d) og e)
Artikel 5, stk. 5	Artikel 5, stk. 5
Artikel 6, stk. 1, indledende ord	Artikel 6, stk. 1, indledende ord
Artikel 6, stk. 1, litra a) og b)	Artikel 6, stk. 1, litra a) og b)
Artikel 6, stk. 1, litra c)	Artikel 6, stk. 1, litra c), første punktum
Artikel 6, stk. 2-5	Artikel 6, stk. 2-5
Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 7, stk. 3	Artikel 7, stk. 2
Artikel 7, stk. 4	Artikel 7, stk. 3
Artikel 7, stk. 5	Artikel 7, stk. 4
Artikel 8, stk. 1	Artikel 6, stk. 1, litra c), andet punktum
Artikel 8, stk. 2	Artikel 8, stk. 1 og 2
Artikel 8, stk. 3	Artikel 8, stk. 3

Forordning (EØF) nr. 4064/89	Denne forordning
Artikel 8, stk. 4	Artikel 8, stk. 4
—	Artikel 8, stk. 5
Artikel 8, stk. 5	Artikel 8, stk. 6
Artikel 8, stk. 6	Artikel 8, stk. 7
—	Artikel 8, stk. 8
Artikel 9, stk. 1-9	Artikel 9, stk. 1-9
Artikel 9, stk. 10	—
Artikel 10, stk. 1 og 2	Artikel 10, stk. 1 og 2
Artikel 10, stk. 3	Artikel 10, stk. 3, første afsnit, første punktum
—	Artikel 10, stk. 3, første afsnit, andet punktum
—	Artikel 10, stk. 3, andet afsnit
Artikel 10, stk. 4,	Artikel 10, stk. 4, første afsnit
—	Artikel 10, stk. 4, andet afsnit
Artikel 10, stk. 5	Artikel 10, stk. 5, første og fjerde afsnit
—	Artikel 10, stk. 5, andet, tredje og femte afsnit
Artikel 10, stk. 6	Artikel 10, stk. 6
Artikel 11, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	—
Artikel 11, stk. 3	Artikel 11, stk. 2
Artikel 11, stk. 4	Artikel 11, stk. 4, første punktum
—	Artikel 11, stk. 4, andet og tredje punktum
Artikel 11, stk. 5, første punktum	—
Artikel 11, stk. 5, andet punktum	Artikel 11, stk. 3
Artikel 11, stk. 6	Artikel 11, stk. 5
—	Artikel 11, stk. 6 og 7
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13, stk. 1, første afsnit	Artikel 13, stk. 1
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, indledende ord	Artikel 13, stk. 2, indledende ord
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra a)	Artikel 13, stk. 2, litra b)
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra b)	Artikel 13, stk. 2, litra c)
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra c)	Artikel 13, stk. 2, litra e)
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, litra d)	Artikel 13, stk. 2, litra a)
—	Artikel 13, stk. 2, litra d)
Artikel 13, stk. 2	Artikel 13, stk. 3
Artikel 13, stk. 3	Artikel 13, stk. 4, første og andet punktum
Artikel 13, stk. 4	Artikel 13, stk. 4, tredje punktum
Artikel 13, stk. 5	Artikel 13, stk. 5, første punktum
—	Artikel 13, stk. 5, andet punktum
Artikel 13, stk. 6, første punktum	Artikel 13, stk. 6
Artikel 13, stk. 6, andet punktum	—
—	Artikel 13, stk. 7 og 8
Artikel 14, stk. 1, indledende ord	Artikel 14, stk. 1, indledende ord
Artikel 14, stk. 1, litra a)	Artikel 14, stk. 2, litra a)
Artikel 14, stk. 1, litra b)	Artikel 14, stk. 1, litra a)
Artikel 14, stk. 1, litra c)	Artikel 14, stk. 1, litra b) og c)

Forordning (EØF) nr. 4064/89	Denne forordning
Artikel 14, stk. 1, litra d)	Artikel 14, stk. 1, litra d)
—	Artikel 14, stk. 1, litra e) og f)
Artikel 14, stk. 2, indledende ord	Artikel 14, stk. 2, indledende ord
Artikel 14, stk. 2, litra a)	Artikel 14, stk. 2, litra d)
Artikel 14, stk. 2, litra b) og c)	Artikel 14, stk. 2, litra b) og c)
Artikel 14, stk. 3	Artikel 14, stk. 3
Artikel 14, stk. 4	Artikel 14, stk. 4
Artikel 15, stk. 1, indledende ord	Artikel 15, stk. 1, indledende ord
Artikel 15, stk. 1, litra a) og b)	Artikel 15, stk. 1, litra a) og b)
Artikel 15, stk. 2, indledende ord	Artikel 15, stk. 1, indledende ord
Artikel 15, stk. 2, litra a)	Artikel 15, stk. 1, litra c)
Artikel 15, stk. 2, litra b)	Artikel 15, stk. 1, litra d)
Artikel 15, stk. 3	Artikel 15, stk. 2
Artikel 16-20	Artikel 16-20
Artikel 21, stk. 1	Artikel 21, stk. 2
Artikel 21, stk. 2	Artikel 21, stk. 3
Artikel 21, stk. 3	Artikel 21, stk. 4
Artikel 22, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
Artikel 22, stk. 3	—
—	Artikel 22, stk. 1-3
Artikel 22, stk. 4	Artikel 22, stk. 4
Artikel 22, stk. 5	—
—	Artikel 22, stk. 5
Artikel 23	Artikel 23, stk. 1
—	Artikel 23, stk. 2
Artikel 24	Artikel 24
—	Artikel 25
Artikel 25, stk. 1	Artikel 26, stk. 1, første afsnit
—	Artikel 26, stk. 1, andet afsnit
Artikel 25, stk. 2	Artikel 26, stk. 2
Artikel 25, stk. 3	Artikel 26, stk. 3
—	Bilag